

**Ходзицька В.***к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку і оподаткування  
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»***ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ УПРАВЛІНСЬКОЇ БІЗНЕС-ПОЛІТИКИ ГОСПОДАРЮЮЧИХ СУБ'ЄКТІВ**

Західний вектор інтеграції сприяє формуванню ефективної моделі ринкової економіки України. В сучасних умовах невизначеності ринкових перетворень проблема антикризового менеджменту окремого суб'єкту господарювання набуває першочергового значення. Більшість підприємств реального сектору економіки складно адаптуються до жорстких умов виробництва, наслідком чого є диференціація їх фінансового становища з різним ступенем фінансової стійкості.

Ефективна організація виробництва на рівні господарюючих виробничих суб'єктів – це передумова конкурентоспроможності такої господарської одиниці. Перед підприємствами виробничої сфери постає питання щодо необхідності формування не просто окремих конкурентних переваг, а певної системної конкурентної стійкості. Тому найважливіший виробничий сектор національної економіки потребує інноваційних підходів його управління.

При формуванні стратегії конкурентної стійкості підприємств виробничої сфери необхідно враховувати такі аспекти:

- Інтеграція форм власності і господарювання;
- Соціальна орієнтованість;
- Інтернаціоналізація господарських зв'язків;
- Аналіз та розвиток взаємозв'язку виробник-споживач.

За таких умов у формуванні конкурентної стійкості зростає значення репутації виробника, його здатності забезпечити гнучкість і маневреність виробництва. Набувають поширення довготривалі економічні зв'язки як між виробниками, так і між виробниками і споживачами.

Відсутність належного стратегічного напрямку реформ не дає змоги об'єктивно оцінити численні пропозиції та програми щодо практичної їх реалізації. Реформи здійснюються без чітко спланованих заходів, методом спроб і помилок. Реалізація таких заходів не забезпечує конкурентної стійкості учасників ринку. Процеси розвитку підприємств виробничої сфери значно гальмуються складністю фінансового стану у державі, нестабільністю економічної ситуації, що обмежує можливості і масштаби виробничих підприємств у формуванні їх конкурентної стійкості. Серед інноваційних аспектів щодо формування конкурентної стійкості підприємств виробничої сфери найважливіше значення має формування та ефективне використання ресурсного потенціалу. Стратегічна мета ресурсного забезпечення товаровиробників передбачає відтворення і розвиток техніко-технологічної бази, комплексної автоматизації технологічних процесів. Проблема підвищення ефективності використання ресурсів набуває особливого значення в умовах посилення конкурентної боротьби. Ресурсний потенціал охоплює не лише матеріальні джерела, засоби, запаси, які можуть бути задіяними у господарському процесі, а й працю, форми організації і взаємодії працівників, структурування технологічного процесу у часі і просторі.

Методологічно зв'язок між вхідними ресурсами та результативним виходом продукції описується функцією виробництва, що являє собою економіко-математичний метод аналізу господарської діяльності та дозволяє виявляти резерви забезпечення ефективності виробництва.

Таким чином, серед стратегічних аспектів, що забезпечують формування конкурентної стійкості виробничих підприємств, найсуттєвішими є наступні:

- забезпечення збалансованого розвитку засобів виробництва і трудових ресурсів;
- формування ефективного мотиваційного механізму;
- забезпечення економії матеріальних витрат;
- розвиток системи підготовки фахівців;
- створення системи ефективного управління інноваційним розвитком.

Одним із інноваційних аспектів формування конкурентної стійкості доцільно визнати логістичний підхід, який сприяє створенню значного потенціалу економічної ефективності та виявляється в оптимізованому рівні організації виробництва. Матеріальний потік ресурсів інтегрує елементи логістичної системи у функціональний механізм. Ефективне управління логістичною системою спрямоване на раціональне використання, противитратність та максимальну економічну вигоду.

Таким чином, для ефективного функціонування системи конкурентної стійкості виробничих підприємств необхідні :

- ✓ ефективність системи управління підприємством;
- ✓ забезпечення ефективності маркетингової діяльності;
- ✓ соціальна збалансованість;
- ✓ створення екологічних мотиваційних умов.

Такі показники та напрями дозволяють визначити ефективність функціонування суб'єктів господарювання та дослідити взаємозв'язки усіх складових елементів інноваційного розвитку, що впливають на формування конкурентної стійкості підприємств. Реалізація інноваційних аспектів формування конкурентної стійкості виробничих підприємств потребує обґрунтування відповідної стратегії, поглиблення наукових досліджень, що сприятиме ефективному функціонуванню економіки України в цілому.

#### Література:

1. Дзурі К. Управлінський і виробничий облік: Пер. з англ.; Підручник. – М.: ЮНІТІ-ДАНА, 2002.
2. Уорд Кит. Стратегический управленческий учёт / Пер. с англ. – М.: ЗАО «Олимп-Бизнес», 2002. – 448 с.: ил.
3. Innes J. Strategic Management accounting, in tones, J (ed.). Handbook of Management accounting, Gee, Ch. 2., - 1998. – 968 p.
4. Cooper R., Kaplan R.S. Measure costs right: make the right decisions // Harvard Business Review. – 1988. - September/October - P. 96-103.
5. Simmonds K. Strategic management accounting // Management accounting. - 1981. - № 59(4). P. 26-29.
6. Simmonds K. Strategic management accounting for pricing: a case example // Accounting and Business Research. - 1982. - № 12(47). P. 206-214.
7. Simmonds K. The accounting assessment of competitive position // European Journal of Marketing, Organization and Society. - 1986. - № 12(4). P. 357-374.
8. Bromwich M. The case for strategic management accounting: the role of accounting information for strategy in competitive markets // Accounting. Organisation and Society. – 1990. - № 1. P. 27-46.
9. Lord B.R. Strategic management accounting: the emperor's new clothes? // Management Accounting Research. - 1996. - № 7(3). - P. 347-366.
10. Хорнгрен Ч.Т., Фостер Дж. Бухгалтерський облік: управлінський аспект: Пер. з англ./Під ред. Я. В. Соколова. – М.: Фінанси і статистика, 2001.